

Se solicita príncipe azul és una de les dues telenovel·les que emet Canal 9 cada dia, l'una al matí i l'altra a la vesprada.

L'estrella del sud

Telenovel·les sud-americanes, informació tendenciosa, sèries barates i, sobretot, molts films de sèrie B –totes en castellà– dominen la programació de Canal 9, que prompte arribarà a tot Catalunya.

AJordi Puig, el metge li va signar, divendres passat, la baixa laboral. No tornarà a la feina, pel cap baix, fins d'ací a una setmana, i per això aquest dilluns és especial. Per això, també, ahir diumenge era especial, un diumenge menys tristot que de costum. És una pena, en tot cas, que el bioritme l'haja despertat a dos quarts de vuit, l'hora en què cada dia el maleït despertador l'avisava que ha d'anar a la fàbrica.

Perduda la son i amb una mica de gana, Jordi es lleva i visita la cuina. Abans no comença a preparar-se l'esmorzar, però, connecta el televisor i hi posa Canal 9. Fa poc que s'ha estrenat el conveni de reciprocitat entre els

governos català i valencià, i li fa gràcia d'explorar la nova emissora que té a l'abast, al seu domicili d'Olot. Mentre controla les torrades, i per culpa del soroll de la cafetera, amb prou feines si sent les notícies del *Bon dia, Comunitat Valenciana*. Quan seu a taula, apuja el volum de l'aparell i presta atenció a *La tertúlia*.

El presentador d'aquest espai és José Luis Torrò, un periodista de llarga trajectòria i amb una extensa nòmina d'amics a la dreta valenciana. No debades era el comunicador estrella de València Te Ve, emissora controlada per la parella que formaven María Consuelo Reyna –directora de *Las Provincias* durant l'època en què aquest diari va mos-

trar la cara més anticatalanista– i Jesús Sánchez Carrascosa –ex-cap de gabinet d'Eduardo Zaplana quan el cartaginer presidia la Generalitat–. València Te Ve, que era *alegal*, va autodissoldre's després d'emetre més d'una dècada sense que el PP valencià hi posara traves. Avui dia, les tertúlies comandades per Torrò a Canal 9 continuen caracteritzant-se per la tendenciositat, que arriba al paroxisme els dies en què els tres periodistes que l'acompanyen a l'estudi pertanyen a mitjans clarament afins als conservadors.

A més, *La tertúlia* cada dia rep un convidat. Entre els més recents, i els comentaris més sucosos que hi han abocat, aquests: Luis Díaz Alperi, alcalde d'Alacant, per a qui “negar el transvasament de l'Ebre és utilitzar un producte bàsic de manera despietada contra la Comunitat”; Pepe Ribes, regatista de Benissa, que va afirmar que “amb la Volvo Ocean Race [competició nàutica amb seu temporal a Alacant], la Comunitat torna a estar de moda gràcies a la vela”; Emilio Colón, enginyer ambiental de Puerto Rico, per al qual “l'acumulació de plantes dessaladores ataquen el medi”; Juan Luis de la Rúa, president del Tribunal Superior de Justícia, que recordava que “la Comunitat Valenciana no arriba a la mitjana en nombre de jutges”; o Manuel Martínez, secretari general de l'Associació Unificada de la Guàrdia Civil, que també destaca que “els delictes resolts per la Guàrdia Civil a la Comunitat són deu punts inferiors a la mitjana”. Aigua, victimisme envers el govern estatal i grans esdeveniments internacionals, la corretja de transmissió dels espais informatius de la televisió valenciana.

Jordi esmorza i ix a fer una passejada i a comprar el pa. En tornar, cap allà a les 12, engega de nou el televisor. Ja ha acabat el magazín *Matí, matí* –una franja que fa poc ocupaven Salomé i Bárbara Rey– i l'*Hora de salut*. A la pantalla, *Se solicita príncipe azul*: María Carlota i María Corina, “cosines, joves, lliures, belles i valentes, només tenen un problema, i és que estan decebudes dels homes”. Com diu l'explicació de Canal 9, totes dues descobriran que “el príncep blau sí que existeix, però no sempre va amb un cavall blanc, ni amb el descapotable de marca”. Tot

Els trets de Chuck Norris elxorden els espectadors de Canal 9 cada vespre, a l'hora de més audiència. A sota, la protagonista de *Xena, la princesa guerrera*, sèrie del cap de setmana. Cada dia s'emet un film de l'oest; en castellà, com totes les pel·lícules de Canal 9.

seguit comença *Medicopter*, sèrie que es desenvolupa als Alps austríacs i que combina el drama hospitalari amb l'acció i el suspens.

L'allau de sèries ha vençut en Jordi, que es desperta de colp amb la veu imponent de la locutora de les notícies de les 2. Lloança absoluta de la tasca del PP, aigua, victimisme, successos, oratge i esports acaparen l'informatiu, que gairebé dura una hora i mitja. Al bell mig del noticiari, tot i que li costa de creure, Jordi es topa amb el miniespai *La revista*. Hi apareixen barrejades festes locals, *jet set* i rècords Guinness. De vegades, fins i tot, algun premi literari.

Coses de la medicació, el nostre protagonista torna a fer una becadeta amb la televisió engegada. No presta atenció, per tant, a *Cifras y letras*, concurs de llarga trajectòria del qual també té els drets Telemadrid.

"I ara?". "Una altra vegada la telenovel·la del matí?", es pregunta.

No. No és la mateixa. La de primera hora de la vesprada és *Aunque mal paguen*, i així la presenten els responsables de Canal 9: "La veritable mare de Soledad, Catalina, no va morir com tots pensaven", però quan es retroben al Guayabo no tot serà felicitat, ja que ara resulta que ambdues "s'han enamorat d'Alejandro".

Quin drama... I quin dramatisme desprenen, també, algunes de les notícies del següent programa de la graella: *En connexió*, que combina successos i curiositats diverses a velocitat de vertigen. Les persones entrevistades responen, de manera molt breu i a tot estirar, un parell de qüestions.

Una d'indis. A continuació, Cine de l'oest. No és cinema en castellà —que també, perquè a Canal 9 tots els films s'emeten en la llengua de Cervantes—, sinó un *western*. Diàriament, doncs, cap a les 18 hores, una de vaquers. Una més, vaja.

Els trets, en qualsevol cas, no acaben a les vuit. Abans de l'informatiu en l'hora de més audiència, Canal 9 ofereix *Walter Texas Ranger*, amb Chuck Norris fent d'agent investigador a Texas i expert en arts marcials. Un escalament amb vista al Notícies 9, en què Zapatero rebrà de valent i els populars presumiran de bíceps. La informació internacional, si al-Qaida no n'ha fet de les seues, queda reduïda a uns quatre minuts. Si els terroristes islàmics han actuat, potser en són sis.

Jordi acaba d'entendre per què els valencians voten PP i més PP. No hi ha oposició, tothom lloa els populars, a les notícies ningú no se'n queixa... I les sorpreses no s'acaben ací: "Comença un programa en el dolç dialecte valencià!", diu, i escolta els gags d'Albena Teatre a l'*Autoindefinitos*. Els esquetsos, però, esquiven temes que ferisquen la sensibilitat de qui controla l'ens.

I, passades les deu, dues pel·lícules seguides. *Cine de nit*, *Cine total*, *Cicle*

Grèndel ataca de nou

L'opinió de **David Garrido**

Com antany el regne de Hrödgar, un monstre terrible empaita les nostres llibertats, l'Hèrot de la Carrasqueta ha sucumbit a la fúria del troil maligne tramès pel sàtrapa de la ciutat del Túria. Un ésser teratològic, bavejant de feixisme, el Grèndel nascut de la infàmia, amb nocturnitat i traïdoria, encobert per les tenebres de la nit, assaltà la morada de las llibertats, aixecada com el Valhalla, a l'alta Carrasqueta. No hi hagué nobles guerrers que la custodiessin, que el covard que asseu el seu cul al tron de excrescències anyils de la València de rots feixistes envià la seva fera quan tots dormien.

El crim fou consumat, que el Grèndel sorgit de la mala llet de governants acomplexats engolí el senyal que permetia de veure la TV3, una bonhomiosa cadena de televisió només, a la terra dels contestans. El seu delicte, emetre en una llengua humiliada, vilipendiada, oblidada per aquells que haurien de tenir-la en orgull, potser més que ningú; però més els plau de nedar en les rovinas de la insipiència i el fanatisme, de la incultura i la barbàrie. Per enèsima vegada ho han intentat, aquest cop han aconseguit que els udols del monstre apaguessin els càntics a la llibertat. No hi eren els 300 aguerrits d'altre temps, orgull de la Contestània, que rebutjaren la víbria del maligne.

Hrödgar clamà ajut i el millor dels gautes acudí a defensar la humiliada terra danesa. Els valencians estem orfes de rei que ens protegeixi, que el Borbó de Madrid no està per aquests afers, però com el Beowulf del formosíssim poema anglosaxó, l'esperit de l'intrèpid Jaume el Conqueridor ressuscitarà una altra vegada per proporcionar-nos el nostre heroi, la nostra societat civil, que derroti la bèstia. La desraó mai no podrà vèncer, que de nou conquerirem l'Hèrot de la nostra muntanya màgica i hi elevarem les nostres ensenyas per conquerir la llibertat d'expressió i el dret de tot valencià a rebre informació en la seva llengua pàtria.

Els guerrers gautes ja són en marxa. Bards i joglars afinen llurs arpes per cantar la fi del malson. Nostres són les espases de la llum que triomfaran sobre les urpes de les tenebres. Tan gran afront a la llibertat d'expressió no pot quedar sense resposta i Grèndel pagarà amb el seu cap la infàmia comesa. Des de les valls de Pego a la ribera del Segura no quedarà el crim impune, que qui empari semblant abús contra les llibertats mai no pugui vanagloriar-se de demòcrata.

A qui pot molestar la TV3? De moment la Carrasqueta ha deixat d'emetre el senyal alliberador, ha estat degollat. Avui dia, en aquest racó d'Europa, encara s'ataca la llibertat d'expressió, incompatible amb les actituds de polítics de xaranga i pandereta, comissió i enriquiment a costa de l'erari públic. La TV3 era una finestra de llibertat, sigui en la llengua que sigui, que ens ha estat arrabassada per un govern regional grotesc, incapaç de complir les seves responsabilitats amb la ciutadania, de pèssima gestió en sanitat, benestar social i educació, però que dilapida els recursos públics en molt qüestionables espectacles mediàtics en honor de la *burrera* col·lectiva.

S'han atrevit amb allò que és més sagrat a la democràcia. Fins a on poden arribar? El fantasma de la intolerància se'ns ha tornat a aparèixer. Avui potser és la TV3, però demà... Ens cal més que mai qui ens alliberi de l'ogre maligne. Mai més atemptats contra la llibertat d'expressió i comunicació. Però en democràcia el Beowulf del poema som tots i només la força de la ciutadania lliure pot alçar l'espasa d'Únfert, la invencible Estacó, amb la qual puguem derrotar l'enviat de l'avern.

Historiador i periodista

Bond, La peli del divendres (sic), Cine mitjanit... contenidors diversos per a films sovint de dubtosa qualitat i, en ocasions, amb títols que esgarripen: *El príncipe enamorado, Una mujer enamorada, La curva de la felicidad, Aventuras de Joselito en América* o —oportú colofó al reguizell d'exemples— *Ave María*, van ser alguns dels que Canal 9 va emetre la setmana passada al nostre treballador de baixa.

Tret del dimarts i el dimecres, la programació nocturna és cent per cent cinematogràfica. En el primer cas, s'emet *Gent de Tárrega*, que com l'accent indica no té a veure amb l'Urgell, sinó amb la presentadora Cristina Tárrega. La setmana passada, els convidats van ser una altra presentadora, Leticia Sabater, les ex-concursants de *Gran Hermano* Sonia Arenas i Aida Nizar, el vident Rappel, el representant artístic Kiko Matamoros i els periodistes rosa Aurelio Manzano i Víctor Sandoval. En el segon cas, *Parlem clar*, l'únic debat de la cadena: anteriorment conduït per Josep Puigbò, i emès en castellà, prioritza la parcialitat a l'hora d'escollir temes i tertulians. La periodista Mamen Gurruchaga, bona amiga de Zaplana, torna a ser contractada per Canal 9 després d'haver-ho demanat expressament a Mariano Rajoy, durant el míting que aquest va fer a València el 27 d'octubre passat, segons que ha informat *Levante*. "És que ho necessite, Mariano", li va etzibar.

Però, com cantava Luis Eduardo Aute, "cine, cine, cine, más cine por favor", Canal 9 eleva fins a cinc o sis la dosi de films diaris durant els caps de setmana. La resta dels programes sabatins i dominicals són les sèries *Xena, la princesa guerrera, Mutant X, Cazatesoros* i la valenciana *L'alqueria blanca*, a banda del futbol i *Noche sensacional*, producte de la factoria de José Luis Moreno amb la consegüent ració de llits de matrimoni. Aquesta és l'oferta. Res més. Nogensmenys.

Aquest dilluns, ja tancada aquesta edició, Jordi haurà tornat a cal metge. Potser li ha prorrogat la baixa, després de l'estrès mental que pateix en haver-se endinsat al món de Canal 9, l'"estrella" —en paraules del conseller Tresserras, la setmana passada a *La nit al dia*— de Ràdio Televisió Valenciana.